Rugăciunea de dimineață Sfântului Grigorie Palama
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu
(din Apantisma)

Fecioară, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul cu trup; ştiu, cu adevărat ştiu, că nu se cuvine, nici se cade ca eu, cel atâta de desfrânat, cu ochi spurcaţi să văd icoana ta, a celei preacurate, a celei pururea Fecioare, a celei ce ai şi trupul şi sufletul curat şi nespurcat, şi să o sărut cu buze necurate şi întinate, sau să mă rog.

Căci cu dreptate este ca de mine, cel desfrânat, să se îngreţoşeze şi să mă urască curăţia ta. Dar fiindcă Dumnezeu, pe care L-ai născut, S-a făcut om, ca să cheme pe cei păcătoşi la pocăinţă, pentru aceasta am îndrăznit şi eu, să mă apropii de tine cu lacrimi rugându-mă.

Primeşte această mărturisire, a greşelilor mele cele multe şi grele şi o du Unuia Născut Fiului tău şi Dumnezeu, rugându-te Lui ca să fie milostiv ticălosului şi tăvălitului meu suflet. Că de mulţimea fărădelegilor mele sunt oprit a căuta spre Dânsul şi a cere iertare.

Pentru aceasta, pe tine te pun înainte solitoare şi mijlocitoare. Că multe şi mari daruri dobândind eu de la Ziditorul meu Dumnezeu, şi uitându-le pe toate, şi nemulţumitor arătându-mă, ticălosul, cu necuviinţă m-am alăturat cu dobitoacele fără de minte, şi m-am asemănat lor; fiind sărac de fapte bune, bogat de patimi, şi plin de ruşine, lipsit de dumnezeiască îndrăzneală, osândit de Dumnezeu, făcându-mă de plângere arhanghelilor, de râs dracilor, şi de urâciune oamenilor, mustrat de conştiinţă, ruşinat de lucrurile mele cele rele şi mai înainte de moarte fiind mort, şi mai înainte de judecată de sine-mi osândit, şi mai înainte de munca cea fără de sfârşit de deznădăjduire muncit.

Pentru aceea dar, numai la a ta sprijinire alerg, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, cel ce sunt dator cu nenumăraţi talanţi; cel ce întru dezmierdări cu desfrânatele am cheltuit avuţia cea părintească; cel ce am curvit mai mult decât desfrânata; cel ce am făcut fărădelege mai mult decât Manase; cela ce m-am făcut nemilostiv mai mult decât bogatul; cela ce sunt slugă lacomă, vas al gândurilor celor rele, vistierie a cuvintelor celor urâte şi spurcate, străin de toată fapta cea bună.

Miluieşte-mă pe mine cel smerit; milostiveşte-te spre mine cel neputincios. Mare îndrăzneală ai la Cel ce s-a născut din tine. Nimeni nu are putere precum tu, Maica lui Dumnezeu; că toate le poţi, ca ceea ce eşti mai presus de toate zidirile şi nimic nu îţi este ţie cu neputinţă, numai de vei voi.

Deci, nu trece cu vederea lacrimile mele; nu te întoarce de către suspinul meu; nu lepăda durerea inimii mele; nu ruşina nădejdea mea cea către tine. Ci cu rugăciunile tale cele de Maică, silind pe cea nesilită milostivire a Fiului tău, Cel bun şi Dumnezeu, învredniceşte-mă pe mine ticălosul şi nevrednicul robul tău, să-mi iau frumuseţea mea cea dintâi şi dintru început şi să lepăd grozăvia patimilor, să mă slobozesc de păcat şi să mă robesc de dreptate; să mă dezbrac de spurcăciunea dulceţii celei trupeşti şi să mă îmbrac întru sfinţenia curăţeniei cele sufleteşti; să mor lumii şi să viez faptei celei bune.

Călătorind eu, împreună călătoreşte cu mine; pe mare înotând, împreună înoată; priveghind, întăreşte-mă; necăjindu-mă, mă mângâie; împuţinându-mă la suflet, îmbărbătează-mă; îmbolnăvindu-mă, vindecare îmi dăruieşte; nedreptăţit fiind, izbăveşte-mă; năpăstuit fiind, îndreptează-mă; spre moarte primejduindu-mă, degrab alergând mă

scoate; vrăjmaşilor celor nevăzuţi, în toate zilele de temut mă arată; ca să cunoască toţi cei ce cu nedreptate mă tiranizează, al cui rob sunt eu.

Aşa, Preabună Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ascultă ticăloasa mea rugăciune şi nu mă ruşina de nădăjduirea mea cea către tine, ceea ce eşti după Dumnezeu nădejdea tuturor marginilor pământului.

Aprinderea trupului meu stinge-o; viforul cel cumplit din sufletul meu, potoleşte-l; mânia cea amară, îmblânzeşte-o; trufia şi mândria părerii celei deşarte, din mintea mea şterge-o; nălucirile cele de noapte ale duhurilor celor viclene şi bântuielile cele de zi ale gândurilor cele necurate, din inima mea împuţinează-le; învaţă limba mea să grăiască cele de folos; povăţuieşte ochii mei să vadă drept faptele bune cele adevărate.

Picioarele mele îndreptează-le să alerge fără împiedicare pe calea cea fericită a poruncilor lui Dumnezeu; mâinile mele fă-le să se sfinţească ca, cu vrednicie să le ridic pe ele către Fiul Cel Preaînalt; curăţeşte-mi gura mea ca, cu îndrăzneală să-L numesc Tată pe Dumnezeu Cel Înfricoşat şi Prea Sfânt; deschide-mi urechile mele ca să audă simţitor şi gânditor cuvintele cele mai dulci decât mierea şi fagurul ale Sfintelor Scripturi, şi să vieţuiesc după dânsele întărindu-mă de tine.

Dă-mi vreme de pocăinţă, de întoarcere a gândurilor; de moartea cea năprasnă, fereşte-mă; osândit de conştiinţă fiind, izbăveşte-mă. Şi mai pe urmă de toate, fii lângă mine la despărţirea sufletului de ticălosul meu trup.

Sila cea nesuferită, lesnind-o; durerea cea nespusă, uşurând-o; strâmtoarea cea nemângâiată, mângâind-o; de faţa cea întunecată a dracilor, izbăvindu-mă; de cercarea cea preaamară a vameşilor celor din aer şi stăpânitorilor întunericului, slobozindu-mă şi zapisele păcatelor mele celor multe rupându-le, cu Dumnezeu mă împrieteneşte, şi stării Lui de-a dreapta, celei fericite, la înfricoşata judecată mă învredniceşte; şi bunătăţilor celor veşnice şi nestricăcioase, moştean pe mine mă fă.

Această mărturisire îţi aduc ţie, Stăpâna mea, Născătoare de Dumnezeu, lumina ochilor mei celor întunecaţi, mângâierea sufletului meu, folositoarea şi nădejdea mea cea după Dumnezeu. Pe care cu blândeţe primeşte-o şi mă curăţeşte de toată spurcăciunea trupului şi a duhului. Şi mă învredniceşte în veacul acesta de acum fără de osândă să mă împărtăşesc cu preasfântul şi preacuratul Trup şi Sânge al Fiului şi Dumnezeului tău; iar în cel ce va să fie, cu cina cea preadulce şi cerească a desfătării Raiului, unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc.

Aceste bunătăţi, dobândindu-le eu nevrednicul, să slăvesc în vecii vecilor preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Fiului şi Dumnezeului tău, Cel ce primeşte pe toţi cei ce se pocăiesc din tot sufletul, pentru tine, ceea ce te-ai făcut mijlocitoare şi chezăşuitoare tuturor păcătoşilor.

Că prin tine, Prealăudată şi Preabună Stăpână, se mântuieşte toată firea omenească, lăudând şi binecuvântând pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Treimea Cea Prea Sfântă şi de o fiinţă, totdeauna acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!